

1437.

Od Hodonína a Rožnova

Už sme vše - cko zo - ra - li, e - šče má - me ú - vra - tě; poď mně, mi - lá,
poď po - há - ňat vra - né ko - ně vo - pra - tě.

Už sme všecko zorali,
ešče máme úvratě;
poď mně, milá, poď poháňat
vrané koně v opratě.

Už sme všecko zorali,
ešče máme úvratě,
nechce synek pohoniť,
že tu nemá děvčaťě.

710. RÁNO

1438.

Ze Šaratic

Aj, už je rá - no, už je deň, pro vo - ta - věn - ku po - je - dem. Vo - ta - va je
ze - le - ná, má mi - lá je če - rve - ná, má mi - lá je če - rve - nó - čká.

Aj, už je ráno, už je deň,
pro votavěnkú pojedem.
Votava je zelená,

má milá je červená,
má milá je červenóčka.

1439.

Z Milotic

Aj, rá - no, rá - no, kde si sa vza - lo! Že sa mé o - či - čko ne - vy - spa - lo.

[: Aj, ráno, ráno, kde si sa vzalo! :]
[: Že sa mé očičko nevypalo. :]

Aj, ráno, ráno, kohútek zpívá,
stávaj hore, už sa rozednívá.

1440. (Mel. 205 [437])

Aj, ráno, ráno, kde se vzalo!
Že se ani ešče
černooké děvče
nevypalo.

Aj, nevypalo a nevypí,
a že ono dycky,
ve dně taky v noci
na mne myslí.

711. ZAROSENÁ

1441.

Od Nivnic. Zp. I. 296

A - ni - čka mi - lú - čká, kde si bo - la, keď si ty či - žmi - čky
za - ro - si - la? Bo - la sem v há - ji - čku, ža - la sem trá - vi - čku, du - ša mo - ja.